

[Ole Henriksen]

gerne, som vi i socialistisk folkeparti ikke sådan umiddelbart er tilhængere af. Tunnelbanen i København vil vi i hvert fald gerne drøfte meget indgående, om den skal føres ud i livet. Det er ikke givet, at dette store projekt er af den rigtige karakter. Spørgsmålet er også, om broen over Store Bælt egentlig på længere sigt giver den beskæftigelse, som man taler om fra DKPs side. Det sætter vi et meget stort spørgsmålstegn ved. I hvert fald ved vi, at når broen står færdig, så er der adskillige tusinder, der må være arbejdsløse.

Jeg kan forstå, at man må have haft problemer på det planlæggende møde med hensyn til, hvilket udvalg dette forslag skulle behandles i. For mig at se hører det under boligudvalget og måske også under finansudvalget, udvalget om offentlige arbejder, socialudvalget, uddannelsesudvalget og så endelig arbejdsmarkedsudvalget, hvad angår overarbejde. Jeg vil tro, at det bliver vanskeligt for os i udvalget på én gang at tackle dette forslag. Jeg havde altså foretrukket, at vi havde fået det lagt ud i de enkelte udvalg, idet den ekspertise, som disse udvalg besidder, bedre var i stand til at tackle problemerne.

Vi vil i hvert fald gerne medvirke til at få løst problemerne. Vi vil se med stor velvilje på forslaget, som det er lagt frem.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Det er blot hr. Ole Henriksens bemærkning om broen, der kalder mig frem. Han sagde – jeg tror, ordene faldt nogenlunde sådan – enhver ved, at mange tusinder vil være arbejdsløse, når broen er færdig. Det er en meget flot påstand, og i »enhver« vil i hvert fald jeg og mit parti ikke regnes med, og jeg tror, der er mange andre, der ikke vil regnes med. Jeg tror ikke, der endnu i verden er bygget en bro, der til nettoresultat har haft arbejdsløshed. Selv om nogle job er blevet nedlagt, er det min overbevisning, at et sagligt studium – vi har jo i flere udvalg i dette folketing haft lejlighed til at få materiale om disse ting – viser, at broen altid bringer flere i arbejde, end den gør arbejdsløse, og det må sikkert også efter hr. Ole Henriksens mening være det afgørende.

Bolvig (RV):

Kommunisterne har stillet 7 forslag, der vil give øge beskæftigelse, partiet mener til omkring 100.000 personer, for en nettopris af ca. 4 mia kr., uden at det vil belaste betalingsbalancen. Det radikale venstre finder det rimeligt, at man i de forskellige udvalg nøje gennemgår de forskellige forslag, men tror, at det endelige regnskab vil blive meget anderledes end beregnet af forslagsstillerne, der ofte ikke tager småligt hensyn til udgifterne.

En stor del af kommunisternes forslag er allerede i støbeskeen eller under forarbejde, f. eks. byfornyelsen, boligforbedringer, forbedret barselhvile og elektrificering af DSBs trafiknet, ligesom folketinget er velvilligt indstillet til en forbedring af Statens Uddannelsesstøtte, om end ikke i kommunistisk format.

Jeg har tidligere på det radikale venstres vegne stillet mig sympatisk over for en øget ansættelse i den offentlige sektor af f.eks. hjemmehjælpere, sygehjælpere, sygeplejersker, småbørnspædagoger og posthjælpere, ligesom det radikale venstre i denne samling har stillet forslag om en afløserordning både for landbrugere og de mindre selverhvervende i byerne. Og jeg har i debat efter debat foreslået en forøgelse af antallet af ansatte i arbejdsformidlingen. Så også med hensyn til forslagens punkt 4 har vi sympati for intentionerne i forslaget, selv om vi finder, at kommunisterne går for langt.

Jeg kan derimod ikke støtte forslaget om et totalt forbud mod overarbejde. Et forbud vil ramme mange virksomheder overordentlig hårdt, mindske eksporten og indtjeningen og stille sig i vejen for pludselige ordreindgange og sæsonbetonede produktioner. Jeg har langt, langt større sympati for de tanker om tvungen afspadsering af overarbejde, som arbejdsministeren ville have stillet forslag om, hvis ikke venstre havde forbudt det. SF sikrer nu heldigvis, at folketinget kommer til at drøfte forslaget. Et totalt forbud vil derimod ramme erhvervslivet så hårdt, at jeg frygter en alvorlig negativ beskæftigelsesefekt.

Det radikale venstre finder det som kommunisterne værdifuldt at forstærke indsatsen for forskning i alternative energikilder, hvilket da også fremgik af vort ændringsforslag